

ΘΥΜΙΑΜΑ

Εβδομαδιαίο περιοδικό • Αριθμ. φύλ. 7

Συντάκτης: Επίσκοπος Ίερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΡΟΝΤΙΟΝΩΦ (Εμαρτύρησε στις 23 ΜΑΪΟΥ 1996)

1. Τά μαρτύρια τῶν χριστιανῶν, ἀδελφοί μου χριστιανοί, δέν ἦταν μόνο στήν παλαιότερη ἐποχή, ἀλλά γίνονται καί στά τωρινά μας χρόνια. Καί σήμερα ἔχουμε μάρτυρες γιά τήν ἀληθινή πίστη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στό σημερινό μου κήρυγμα θά σᾶς μιλήσω γιά ἕνα τέτοιο μάρτυρα, γιά ἕνα παληκαράκι 19 ἐτῶν, Ρῶσο στήν καταγωγή, πού δέν πρόδωσε τήν πίστη του στό Χριστό καί ἔχυσε τό αἷμά του γι' αὐτόν. Θά σᾶς μιλήσω γιά τόν νεομάρτυρα Εὐγένιο Ροντιόνωφ, πού γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1977 στό χωριό Κουρίλοβο κοντά στή Μόσχα. Ἦταν τό μοναδικό παιδί τῆς οἰκογένειας καί βαπτίστηκε Ὁρθόδοξος Χριστιανός κατά τήν παιδική του ἡλικία. Ὅταν ἦταν 12 ἐτῶν, τόν πήρε ἡ γιαγιά του καί τόν πήγε στήν Ἐκκλησία, γιά νά ἐξομολογηθεῖ. Ὁ ἱερέας πού ἐξομολογοῦσε τόν μικρό, πρόσεξε ὅτι δέν φοροῦσε Σταυρό. Γι' αὐτό τοῦ φόρεσε ἕνα Σταυρό, τόν ὁποῖο ὁ Εὐγένιος δέν ἔβγαλε ποτέ ἀπό πάνω του. Ἡ μητέρα του, Λιουμπόβ στό ὄνομα, δηλαδή, Ἀγάπη, ὅταν εἶδε τό παιδί τῆς ὅτι φοροῦσε Σταυρό, τοῦ εἶπε νά τόν βγάλει, γιατί – τοῦ εἶπε – θά τόν κοροϊδεύουν οἱ συμμαθητές του. Ὁ Εὐγένιος δέν ἀπάντησε στήν συμβουλή τῆς μάνας του καί συνέχισε νά φοράει τόν Σταυρό. Ὅταν, τό 1994, τελείωσε τίς σπουδές του ἐργάστηκε ὡς ἐπιπλοποιός.

2. Τό 1995 παρουσιάστηκε στό Στρατό καί τό 1996, μετά ἀπό βασική ἐκπαίδευση, τοποθετήθηκε στά συνοριακά φυλάκια Τσετσενίας-Ἰγκουερίνας. Ἀλλά ἕνα μήνα μετά αἰχμαλωτίστηκε ἀπό τούς Τσετσένους ἀντάρτες. Ἡ αἰχμαλωσία του ἔγινε ὡς ἐξῆς: Ἡ στρατιωτική ὑπηρεσία ἔστειλε τέσσερις στρατιῶτες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν Εὐγένιο, νά κάνουν ἔλεγχο στά αὐτοκίνητα πού διέρχονταν ἀπό ἕνα δρόμο. Δυστυχῶς ὁμως οἱ ἀρμόδιοι ἔστειλαν τούς στρατιῶτες αὐτούς χωρίς νά ὑπάρχει σχετική ὀργάνωση. Δέν ὑπῆρχε καθόλου φωτισμός καί καμμία ἀσφάλεια. Ἀπό τόν δρόμο αὐτόν περνοῦσαν συχνά Τσετσένοι μεταφέροντας ὅπλα, αἰχμαλώτους καί ναρκωτικά.

Κατά τήν νύχτα, στίς 3 μετά τά μεσάνυχτα, πέρασε ἀπό ἐκεῖνο τόν δρόμο ἕνα ἀσθενοφόρο. Ὅταν οἱ τέσσερις στρατιῶτες τό σταμάτησαν γιά ἔλεγχο, ξαφνικά μέσα ἀπό αὐτό πετάχτηκαν δέκα πάνοπλοι Τσετσένοι. Ἀκολούθησε συμπλοκή καί οἱ Τσετσένοι συνέλαβαν καί τούς τέσσερις στρατιῶτες. Στις 4 τό πρωῖ, ὅταν ἦρθαν ἄλλοι στρατιῶτες γιά ἀλλαγὴ φρουρᾶς, καί δέν εἶδαν τήν προηγούμενη φρουρά, κατάλαβαν ἀμέσως τί εἶχε συμβεῖ. Ὅτι οἱ Τσετσένοι συνέλαβαν τούς στρατιῶτες τῆς φρουρᾶς. Μετά ἀπό λίγες μέρες ἡ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ ἐνημέρωσε τούς γονεῖς τῶν συλληφθέντων στρατιωτῶν γιά τήν ἐξαφάνισή τους. Ἡ μητέρα τοῦ Εὐγένιου κατάλαβε ὅτι πρόκειται γιά αἰχμαλωσία καί πήγε μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τῆς στήν πόλη Χαγκάλα τῆς Τσετσενίας, γιά νά βρεῖ τό παιδί τῆς. Πῆγε παντοῦ ψάχνοντας τόν Εὐγένιό τῆς. Διέσχισε χωριά, ἐπικίνδυνους ἀπό νάρκες δρόμους, πέρασε μέτωπα συγκρούσεων, «πέρασα ἀπ' ὅλους τούς κύκλους τοῦ ἄδη», ὅπως εἶπε ἡ ἴδια. Οἱ ἀρχηγοί τῶν διαφόρων ἀνταρτῶν ὁμάδων τῆς Τσετσενίας, πού συνάντησε, τῆς εἶπαν ὅτι ὁ γιός τῆς ζεῖ καί εἶναι αἰχμάλωτος.

3. Ἡ αἰχμαλωσία τοῦ Εὐγενίου κράτησε 100 ἡμέρες. Οἱ Τσετσένοι εἶδαν ὅτι ὁ Εὐγένιος φοράει Σταυρό καί γι' αὐτό προσπάθησαν νά τόν ἀναγκάσουν νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη του καί νά γίνει μουσουλμάνος. Ἐτσι θά τόν χρησιμοποιοῦσαν καί ἐναντίον τῆς πατρίδας του Ρωσίας. Ὁ Εὐγένιος δέν δέχθηκε νά βγάλει τόν Σταυρό του. Παρά τούς συ-

νεχείς καί φοβερούς ξυλοδαρμούς καί τά ἄλλα βασανιστήρια πού τοῦ ἔκαναν καί παρά τίς ὑποσχέσεις ὅτι θά ζήσει, ἄν βγάλει τό Σταυρό του, οἱ φοβεροί Τσετσένοι δέν μπόρεσαν νά κάμψουν τόν Εὐγένιο. Ἀργότερα, οἱ ἴδιοι οἱ πολέμαρχοι τῶν ἰσλαμιστῶν ἀνταρτῶν εἶπαν στήν μητέρα του: «Ἐάν ὁ γιός σου γινόταν σάν ἕνας ἀπό ἡμᾶς, δέν θά τόν ἀδικούσαμε». Ἔτσι, στίς 23 Μαΐου τοῦ 1996, τήν ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Εὐγενίου, πῆραν καί τούς τέσσερις αἰχμαλώτους στρατιῶτες, γιά νά τούς σκοτώσουν. Πρῶτα σκότωσαν τούς τρεῖς συναιχμαλώτους του. Ἐπειτα, πρότειναν γιά τελευταία φορά στόν Εὐγένιο νά βγάλει τόν Σταυρό λέγοντάς του: «Ὁρκιζόμαστε στόν Ἀλλάχ ὅτι θά ζήσεις, ἄν βγάλεις τόν Σταυρό σου». Ὁ Εὐγένιος ἀρνήθηκε καί πάλι νά τό κάνει αὐτό καί τότε ὑπέστη τό φρικτό του μαρτύριο. Τόν ἔσφαξαν σάν ἀρνί!... Τοῦ ἔκοψαν τό κεφάλι του μέ μαχαίρια!... Ὅμως, καί οἱ ἴδιοι οἱ Τσετσένοι, δέν τόλμησαν νά βγάλουν τόν Σταυρό ἀπό τόν λαιμό του. Τόν ἔθαψαν μέν μέ τόν Σταυρό ἀλλά χωρίς τό κεφάλι.

4. Οἱ Τσετσένοι ζήτησαν ἀπό τήν μητέρα τοῦ μάρτυρα Εὐγενίου 4000 δολάρια γιά νά τῆς δώσουν τό λείψανο τοῦ παιδιοῦ τῆς. Ἡ μητέρα πούλησε τό διαμέρισμά της καί ὅ,τι ἄλλο μποροῦσε, ἀφ' ἑνός μέν γιά νά πάρει τό ἅγιο λείψανο τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά νά ἀνταπεξέλθει στά ἔξοδα τῆς ἑκταφῆς, τοῦ εἰδικοῦ φερέτρου, τῆς μεταφορᾶς καί τῶν ἄλλων σχετικῶν ἐξόδων. Ἀκόμη οἱ Τσετσένοι τῆς ἔδωσαν καί βιντεοκασέτα μέ τό μαρτύριο τοῦ παιδιοῦ τῆς καί τῆς διηγήθηκαν οἱ ἴδιοι τήν πορεία τῆς αἰχμαλωσίας του καί τά βασανιστήρια. Στίς 20 Νοεμβρίου τοῦ 1996 ἡ μητέρα Ἀγάπη μέτεφερε τό λείψανο τοῦ παιδιοῦ τῆς στό χωριό τους καί τό ἔθαψε στό κοιμητήριο. Σέ πέντε μέρες ὁ πατέρας τοῦ Εὐγενίου πέθανε δίπλα στό μνήμα του ἀπό τήν λύπη του. Ἀμέσως μετά τήν ταφή, σέ διάφορες περιοχές τῆς Ρωσίας ἄρχισε νά ἐμφανίζεται ὁ ἅγιος μάρτυρας Εὐγένιος καί νά κάνει θαύματα. Ἀναφέρουμε μερικά:

(α) Ἐνα κορίτσι ἑνός ὀρφανοτροφείου τῆς Ρωσίας διηγήθηκε ὅτι τῆς ἐμφανίστηκε ἕνας ψηλός στρατιώτης μέ κόκκινο μανδύα, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε ὅτι λέγεται Εὐγένιος καί τήν ὁδήγησε ἀπό τό χέρι στήν Ἐκκλησία. Ἦταν κόκκινος ὁ μανδύας του, γιατί ἦταν μάρτυρας. (β) Ἄλλοι πάλι ἔχουν δεῖ ἕνα στρατιώτη μέ πύρινο μανδύα νά βοηθάει αἰχμαλώτους στήν Τσετσενία νά δραπετεύουν ἀπό τήν αἰχμαλωσία τους καί νά διαφεύγουν ἀπό κάθε κίνδυνο, ὅπως τόν κίνδυνο μέ τίς νάρκες. (γ) Σέ νοσοκομεῖο τῆς Ρωσίας μέ τραυματίες πολέμου οἱ νοσηλευόμενοι ἔλεγαν ὅτι τούς βοηθάει ἕνας ἅγιος μάρτυρας Εὐγένιος καί εἰδικά τούς βοηθάει ὅταν πονοῦν πολύ. Ὅταν κάποιος ἀπό αὐτούς πῆγαν στό Ναό τοῦ Σωτήρος στήν Μόσχα, εἶδαν τήν εἰκόνα τοῦ μάρτυρα καί ἀναγνώρισαν αὐτόν πού τούς βοηθοῦσε. (δ) Τόν στρατιώτη μέ τόν κόκκινο μανδύα τόν γνωρίζουν καί πολλοί φυλακισμένοι. Βοηθάει ἰδιαίτερα τούς ψυχικά συντετριμμένους λόγω τῆς φυλακίσεώς τους. (ε) Ἀλλά καί πολλοί πιστοί, πού σέ ὅλη τήν διάρκεια τοῦ χρόνου καί ἰδιαίτερα τήν ἡμέρα τοῦ μαρτυρίου του, στίς 23 Μαΐου, ἔρχονται γιά νά προσκυνήσουν τόν τάφο του, λέγουν γιά πολλά θαύματα τοῦ ἁγίου μάρτυρα Εὐγενίου. – Τό τέλος τῶν δημίων τοῦ Εὐγενίου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Τσετσένων καί τῆς ὀμάδας του, πού ἔσφαξαν τόν μάρτυρα, ἦταν οἰκτρό. Μετά ἀπό τρία χρόνια σκοτώθηκαν ὅλοι ἀπό ὁμοφύλους τους σε ἐμφύλιες ἀντεπιθέσεις.

Χριστιανοί μου! Ὅ,τι καί ἄν μᾶς συμβεῖ, νά μὴν ἀρνηθοῦμε τόν Χριστό, νά μὴν προδώσουμε τόν τίμιο Σταυρό. Ὅπως καί ἄλλοι ἀδελφοί μας χριστιανοί ἄλλοῦ, ἔτσι καί ἐμεῖς ἐδῶ, νά ἐπικαλούμαστε στίς προσευχές μας τόν νεαρό μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τόν ἅγιο Εὐγένιο, νά ἔχουμε τήν ἁγία του εἰκόνα καί νά ἀξιωθοῦμε νά τοῦ κτίσουμε καί ἐμεῖς ἅγιο Ναό καί νά τόν ἐορτάζουμε στήν μνήμη του 23 Μαΐου.

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Μεγαλυνάριον: Τόν ἀνδρεῖον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καί βασανισθέντα ὑπό νέων ἰσλαμιστῶν, Ἅγιον στρατιώτην Εὐγένιον τόν Ρῶσον στερρῶς ἀγωνισθέντα ὑμῖνοις τιμήσωμεν.

Ἀπολυτίκιον: Συλληφθεὶς ὑπ' ἀθέων, Μάρτυς Εὐγένιε/ Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καθομολόγησας/ Τοῦ Σωτήρος τόν Σταυρόν ἐγκολπωσάμενος/ Τὴν κοπὴν τῆς κεφαλῆς ἐπροτίμησας στερρῶς/ Καὶ χαίρεις μετὰ Μαρτύρων, γόνε λαμπρῆ τῆς Ρωσίας/ Καὶ στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ εὐκλεῆ. (Ἦχος πλ. α')